Universitätsbibliothek Paderborn

Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

D[omi]nica post octauas pe[n]tecostes Vicesimap[ri]ma Euangeliu[m]. Erat quidam regulus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

Visual Library

E cognoſcere regē miſericordē. Sequitur
hic: Ligatis manibus ⁊ pedib⁹. Ubi no/
tandū/ ꝙ peccator ſtricti⁹ ligaṫ ꝙ̄ anima/
lia ligātur. Nā ligatur eius memoria ne
recolat beneficia dei. Ligaṫ voluntas ne
deſideret vera bo/
na: ligaṫ cor ne pe/
nas inferni et mor
tē cogitet: et mala
que incurrit/ in ſta/
tu peccati manēs.
Et ſimile ē de om/
nibus potētijs ani
me interius et exte
rius: que oēs for
titer alligantur: et
ſicut peccator fuit
ligatus i culpa: ſic
digne erit ligatus
in pena.

Poſtilla Erat q̄/
dam re/
gul⁹ ⁊c.
Joā. iiij.
F Mat. viij. Lu. vij.
Miraculū hoc fe/
cit chriſt⁹ anno ei⁹
xxxj. vj. kaleñ. No
uembris. feria. ij.
luna. xix. inditione
v. Añ initiū illius
euāgelij ſcribit ſan
ctus Joānes in eo
dem ca. quomodo
chriſtus ſedens loquebatur mulieri: poſt
modum exierunt ſamaritani de ciuitate:
et rogauerunt eū vt ibi maneret. Et man
ſit ibi p duos dies. Et multi ex ſamarita/
norum ciuitate crediderūt in eum dicen/
tes: Quia hic eſt vere ſaluator mūdi. Et
poſt duos dies/ exijt inde et abijt in gali/
leam. Ipſe eñi ieſus teſtimoniū perhibu
it: quia propheta in ſua patria honorem
nō haberet. Cum ergo veniſſet in galile/
am: acceperunt eū galilei: cū omnia vidiſ
ſent que fecerat hieroſolymis ī die feſto.
Uenit ergo Jeſus iterum in chana gali/
lee: vbi fecit ex aqua vinum. ¶ Et erat
quidam regulus. Lyra. Non accipiṫ

¶ Dominica. XXI. poſt octa/
uas Pentecoſtes: Euangeliū.
Joannis. IIII. in fine.

In il
lo tēpo/
re: Erāt qui a
ſ id eſt regēs p o
uincie galilee.
dā regulus
ſ reguli
cuius filius
infirmabaṫ
ſ in iſta ciuitate
capharnaū.
ſ regulus ſ ꝙ
Hic cū audiſſet q͛ ieſus adueni b c
ſ in qua capharnaū erat metropolis:
id eſt capitalis ciuitas
ret a iudea i galileā: abijt ad eū ⁊
ſ in ciuitatem
rogauit eū: vt deſcēderet/ ⁊ ſāna/

hic regulus p paruo rege: vt videtur no G
men ſonare. Quia romani volētes fran/
gere iudeorū ſuperbiā: abſtulerūt ab eis
regiā dignitatē/ regnū iudeorū in quattu
or tetrarchias diuidētes: ꝓcauere volen/
tes eorū rebellio/
nem: vnde p illo tē
pore null⁹ reperat
in iudea. Diciṫ er/
go iſte regulus: q
erat officialis im/
peratoris deputa/
tus ad cuſtodiā ga
lilee: propter quod
manebat i caphar/
naum: que erat me
tropolis illius ter/
re. Et diſtat tribus
dietis a hieruſalē.
Notandū/ ꝙ ſicut
dicit Thomas: iſte
regul⁹ interfuit mi
raculo facto in nu/
ptijs/ qñ Chriſtus H
aquam in vinū mu
tauit: quia tūc cre/
didit: ſ3 tamē chri/
ſti diuinitatem nō
perfecte agnouit:
et ad hoc innuen/
dum euangeliſta il
lud miraculum re/
memorat/ dicens:
Uenit iterum Je/
ſus in chana galilee: vbi vinum ex aqua fe
cit. a ¶ Et erat quidam regulus cu/
ius filius infirmabatur capharna/
um. Ly. Et licet eſſet gentilis: viſis ⁊ au
ditis miraculis chriſti/ ſperauit ab eo ſa/
nitatē impetrare filio ſuo: ideo ſequitur:
b ¶ Hic cū audiſſet. p famā que ꝓcur/
rebat aduentū eius in omnē regionē gali
lee. c ¶ Quia ieſus adueniret a iu/
dea i galileā: abijt ad eū ⁊ rogabat
eū. inſtanter ⁊ humiliter flexis genibus/
cōploſis manibus/ profuſis lachrymis.
d ¶ Ut deſcenderet. quia capharnaū
erat i valle ſita reſpectu chana galilee/ in
q̄ erat chriſt⁹. e ¶ Et ſanaret filiū ei⁹

ſ iā erat in extrema hora.
ret filiū eius: incipiebat eīn mori.
ſ .i. miracula ſupernaturalia ꝓcul a digito nature .i. poteſtate.
a Dixit ergo ieſus ad eū: Niſi ſigna ꝛ
ꝓdigia videritis / nō creditis. Dixit
ſ plus credebat de corporali pñſentia ꝙ̄ abſentia eius: vñ ī fide deficiebat quare nō erat dignus chriſti preſentia.
b aūt ad eū regul⁹: Dñe deſcēde ꝑ
c uſqȝ moriat̄ fili⁹ me⁹. Dicit ei ie
ſ ſcȝ ſanus.
d ſus: Uade: fili⁹ tu⁹ viuit. Credi e
ſ vnde non ſolus filius ſed etiā pater ſanat̄.
dit hō ſermōi quē dixit ei ieſus: ꝛ
ſ a decliuo montis in ciuitatem.
ibat. Iā aūt eo deſcēdente: ſerui f
occurrerūt ei ꝛ nunciauerūt dicē
tes: q2 fili⁹ ei⁹ viueret. Interrōga g
ſ in infirmitate ſua.
bat aūt horā ab eis ī q̄ meli⁹ habu
erat. Et dixerūt ei: q2 heri hora ſe h
ſ infirmitas. ſ q2 horā notauit: aut ex diuino dono recordatus fuerat.
ptima reliq̄t eū febris. Cognouit i
ſ hora.
ḡ pater: q2 illa hora erat ī q̄ dixit
ſ in chriſtū vera fide.
ei ieſus: fili⁹ tu⁹ viuit. Et credidit k
ſ familia.
ipſe / ꝛ domus eius tota.

A incipiebat eīn mori. id eſt ſigna vicine mort̄ ī eo apparebāt euidenter. a Dixit ergo ieſus ad eū: Niſi ſigna et ꝓdigia ꝛc. Nō eīn repℏēdit eū de petitione ſalut̄ filij ſui / ſed de defectu fidei: quia non credidit plene ſed ſemiplene: credidit eīn in chriſto eſſe virtutē .ſ. ad ſanandū filiū / ſȝ non crediditi eo eſſe diuinitatē ꝑ quā eſt vbiqȝ: et vbiqȝ pōt ſanare: vñ fides fuit qñ petijt ſalutē: ſed defect⁹ fidei qñ reqrebat pñſentiam chriſti corꝑalē. Ex quo patet ꝙ nō credidit chriſtū eſſe verū deum: q2 ſi crediſſet ꝙ de⁹ vbiqȝ pñſens eēt ꝑ pñſentiā

B maieſtatis ſue: non dixiſſet / deſcēde: ſȝ dixiſſet cū centurione: dic verbo et ſanabitur puer me⁹. b Dixit autē ad eū regu. Dñe deſcēde priuſqȝ moriat̄ fili⁹ me⁹. Tho. Manifeſtat igitur regul⁹ hic incredulitatē ſuā: rogat eū vt deſcēdat ꝑuſqȝ fili⁹ ei⁹ moriatur: q̄ſi chriſt⁹ poſſet ſanari infirmū: ſȝ non ſuſcitare defunctū. Ly. Verū / tamē q2 ex deuotione repetit petitionē ſuā / dicēs: Dñe deſcende: ideo exaudit̄ a chriſto. vñ ſequitur c Dicit ei ieſus: vade. letus ī domū tuā. d Quia fili⁹ tu⁹ viuit. i. ꝑfecte ſanitati reſtitutus ē de ianuis mortis: q2 incipiebat mori. Vñ Chryſ. Chriſtus ad domū reguli ire noluit: ſed abſens ſana/

C uit filiū ei⁹: vt ꝑ hoc magis declararet diuinitatē ſuā: ꝛ ſic regulū illum iuuaret ad verā fidem. e Credidit hō ſermoni quē dixit ei ieſus: ꝛ ibat. Ly. q2 fides reqrit̄ ad obtinendum dei beneficia. f Iā aūt eo deſcēdēte: ſerui occurrerūt ei: ꝛ nūciauerūt dicētes: q2 filius eius viueret. ſcȝ congaudēdo ipi. g Interrogabat autē horā ꝛc. Hoc fecit ad certificatiōē miraculi reſpectu ſui: ꝛ etiā vt ſerui aſtantes cognoſcerent virtutē chriſti. h Et dixerūt ei q2 heri hora ſep. reliq̄t eū febris. Vñ Chry. Repente dimiſit eū febris totaliter: vt appareret non eſſe naturalis cōualeſcētia. Ex hoc etiā famulos ipſi⁹ reguli ſuſcitauit ad fidē: q2 ſubito viderunt eū cōualuiſſe: qđ natura facere non pōt. i Cognouit ergo pater: q2 illa hora erat in qua ꝛc. Referens verbū ſuū ad verbum chriſti: et horā imperantis ad horā recepte ſanitatis. k Et credidit ipē ꝛ domus eius tota. Ly. Ad h̄ eīn factū eſt illud miraculū: vt iſte regulus gētilis cū familia ſua crederet in chriſtum. Tho. Chriſtus nō ſolū ſanauit filiū reguli ab infirmitate ſua: ſed ipm regulū ꝛ totā eius familiā ab infidelitate: q2 credidit ipē ꝛ domus eius tota.

D